

בבית המשפט העליון

בג"ץ 332/11

בפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העותר: עבד אלקאדר עבד אללה יונס קבהא

נגד

המשיבים:

1. שר הביטחון
2. ראש המינהל האזרחי
3. הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי באזור
4. הסתדרות הציונות העולמית
5. רס"ן יצחק בוכניק

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותר: עו"ד תאופיק ג'בארין

החלטה

לתגובת המשיבים לבקשה למתן צו ביניים תוך 7 ימים.

ניתנה היום, ז' בשבט התשע"א (12.1.11).

שׁוֹפֵט

בית המשפט העליון
בג"ץ 332/11
עבד אלקאדר עבד אלל נ. שר הביטחון
תאריך הגשה: 12/01/11

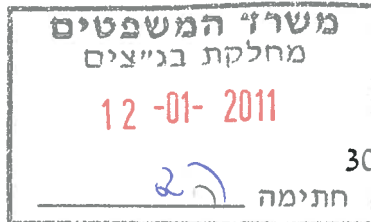
בבית משפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בעניין שבין:

עבד אלקאדר עבד אללה יונס קבהא
ת"ז 958092116

מח'רבת עבד אללה יונס - נפת ג'נין
ע"י ב"כ עוה"ד תאופיק ס. ג'בארין
(מס' רשיון 14402)

מעין אלתינה, ת.ד. 44, אום אלפחם 30010
טל': 04-6313943, פקס: 04-6313803

העותר

נגד

- 1. שר הביטחון, מר אהוד ברק**
- 2. ראש המינהל האזרחי**
- 3. הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי באזור משיבים 1-3 ע"י פרקליטות המדינה משרד המשפטים - ירושלים**
- 4. ההסתדרות הציונית העולמית המלך ג'ורג' 48 ירושלים**

5. רס"ן יצחק בוכניק
ריחן 8, מיקוד 37870

המשיבים

עתירה לצו על תנאי וצו ביניים

עתירה זאת עניינה השתלטות שלא כדיון של קצין בכיר במינהל האזרחי, תושב התנחלות ריחן, שהוא המשיב 5, על אדמותיו הפרטיות של העותר, שהינו פלסטיני תושב ח'רבת עבדאללה יונס סמוך לכפר ברטעה בנפת ג'נין, בסיועו האדיב של הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי במינהל האזרחי.

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו על תנאי כנגד המשיבים המכוון אליהם והדורש מהם להתייצב וליתן טעם:

- א. מדוע אינם מכירים בבעלותו של העותר על חלקה 3 גוש 20383, וכן חלקה 3 גוש 20384 מאדמות כפר ברטעה (להלן – "החלקות");
- ב. מדוע אינם מסלקים את ידם מהחלקות;
- ג. מדוע שלא יימנעו מלהפריע לעותר בהחזקת החלקות ועיבודן;
- ד. מדוע לא לבטל את הסכם הקצאת ו/או העברת ו/או השכרת ו/או החכרת החלקות ו/או חלקות סמוכות ו/או חלקות בגושים 20383, 20384 לידי המשיבה 4;
- ה. מדוע לא לבטל את הסכם הקצאת ו/או העברת ו/או השכרת ו/או החכרת החלקות ו/או חלקות סמוכות ו/או חלקות בגושים 20383, 20384 לידי המשיב 5;
- ו. במידה ונכונות הן טענות המשיבים כי החלקות ו/או המקרקעין המוקצים ו/או המועברים למשיבים 4-5 הינם אדמות מדינה (דבר המוכחש על ידי העותר), אז מדוע אינם מקצים ו/או מעבירים ו/או משכירים ו/או מחכירים את החלקות ו/או חלקות סמוכות לידי העותר;
- ז. במידה ונכונות הן טענות המשיבים כי החלקות ו/או המקרקעין המוקצים ו/או המועברים למשיבים 4-5 הינם אדמות מדינה (דבר המוכחש על ידי העותר), אז מדוע אינם מקצים ו/או מעבירים ו/או משכירים ו/או מחכירים את החלקות ו/או חלקות סמוכות על ידי פרסום מכרז פומבי;

בקשה למתן צו ביניים:

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להוציא מלפניו צו ביניים האוסר על המשיבים בכלל והמשיב מס' 5 בפרט, מלבצע עבודות כלשהן במקרקעין הידועים כגושים 20383, 20384 מאוקע אלחריקה אסמרה ואלערקוב מאדמות ברטעה (להלן – "המקרקעין"), לרבות יישור ו/או חפירה ו/או גידור ו/או שינוי המצב הקיים במקרקעין, וזאת עד להכרעה בעתירה גופה. צו ביניים זה נחוץ הוא למניעת נזק בלתי הפיך שעלול להיגרם לעותר שהינו הבעלים והמחזיק במקרקעין מזה שנים רבות, וכן על מנת למנוע שינוי במצב הטבעי של המקרקעין. בנוסף, העבודות המבוצעות ע"י המשיב 5 במקרקעין טעונות היתר בניה, ולמשיב 5 אין היתר כזה. מכאן, אסור למשיב 5 לבצע עבודות אלה גם על פי דיני התכנון והבניה. הוצאת הצו לא תגרום כל נזק למשיבים, ברם אי הוצאתו תגרום לעותר נזק בלתי הפיך.

ואלה נימוקי העתירה

א. העובדות

- העותר יליד שנת 1924, נשוי ואב למשפחה ברוכת ילדים, הינו תושב ח'רבת עבד אללה יונס שליד כפר ברטעה שבנפת ג'ינין. הכפר הינו על שם אביו של העותר "עבדאללה יונס".
- העותר הינו הבעלים של האדמות הידועות כ-:
 - חלקה 3 - גוש 20383, באזור הנקרא אלערקוב.
 - חלקה 3 - גוש 20384, באזור הנקרא אלחריקה אלסמרה. (להלן – "החלקות")

מצ"ב מסמכי בעלות ומסומנים ע/1, ע/2, ותרגומם לעברית מסומנים ע/1א', ע/2א'.

3. העותר החזיק ועיבד את החלקות מזה עשרות שנים מאז שהיה צעיר, וזרע אותן בחיטה ושעורה. החלקות מרוחקות מבית מגוריו של העותר כ- 1 ק"מ. בשנים האחרונות העותר מסר את החלקות לידי רועי צאן באזור לשם זריעת צמחיה לשם רעיית הצאן והבקור בחלקות.
4. ביום 24.11.2010 בשעות אחרי הצהריים, הגיע נכדו של העותר בשם ראאיד כבן 17 שנים (להלן – "ראאיד") אל החלקות, שם הופתע לראות אנשים המבצעים עבודות יישור של החלקות באמצעות מחפרון. ראאיד פנה לאנשים וביקש מהם להסתלק מהחלקות, וציין בפניהם כי החלקות בבעלות משפחתו וכי יש להם טאבו. האנשים שעבדו בחלקות הסבירו לראאיד כי מתנחל מריחן הוא שביקש מהם לבצע את העבודות. ראאיד חזר לביתו וסיפר לסבא שלו העותר ולבני משפחתו מה קרה. מיד פנו בני המשפחה אל החלקות, ראו כי בוצעו עבודות יישור וחישוב של החלקות, עקירת צמחיה ועצים מוגנים, ברם לא מצאו אדם במקום.
5. לאחר מכן נוצר קשר טלפוני בין אחד מילדיו של העותר לבין המשיב 5 אשר הציג עצמו בשמו הפרטי "איציק" והודיע כי הוא קיבל את החלקות מהמינהל האזרחי וכעבור יומיים נפגשו בבית אחד התושבים בכפר טורה קרוב להתנחלות שקד. בנו של העותר בשם "סמיר" הציג בפני המשיב 5 את מסמכי הבעלות של החלקות, ואיציק, המשיב 5, הציג מפות. סוכם כי הצדדים ייפגשו בקרוב במת"ק סאלם לבדוק את עניין הבעלות על הקרקע. סוכם כי המשיב 5 לא ימשיך בביצוע העבודות עד שייבדק העניין על ידי שני הצדדים. העותר פנה לב"כ הח"מ על מנת לייצגו בעניין. מסמכי הבעלות שהיו בידי העותר היו העתקים ישנים ומשובשים. לכן ב"כ העותר ביקש מהעותר שיזדרז וימציא אישורים אותנטיים מהמשרדים הממשלתיים הרלבנטיים בירדן ולהחתים את המסמכים בשגרירות ישראל בעמאן על מנת שיהיה להם תוקף משפטי במדינת ישראל. ב"כ העותר ביקש לקיים את הבדיקה במת"ק סאלם רק לאחר שיומצאו מסמכים אלה.
6. בין לבין, המשיב 5 לא המתין יותר וחדש את העבודות בחלקות בסוף דצמבר 2010. המשיב 5 התחיל להציב זוויות ברזל במקום כהכנה לגידור השטח.
7. ביום 2.01.2011 שלח ב"כ העותר מכתב למשיב 5 ומסר אותו במסירה אישית באותו יום. ב"כ העותר ציין במכתבו כי העותר הינו הבעלים של החלקות, וכי המשיב 5 הינו פולש. ב"כ העותר ביקש מהמשיב 5 להפסיק את הפלישה לאלתר וכן להחזיר את המצב לקדמותו.
- מצ"ב העתק ממכתב ששיגר ב"כ העותר למשיב 5 מסומן ע/3.**
8. אחרי שעות ספורות ממסירת המכתב לידי המשיב 5, האחרון התקשר טלפונית לב"כ העותר. במהלך השיחה טען המשיב 5 כי קיבל את החלקות מהמשיבה 4, וכי יש לו מפה לגבי החלקות שהוקצו לו. המשיב 5 טען כי במת"ק סאלם בדקו את העניין ומצאו כי מדובר באדמות מדינה ונתנו לו רשות להמשיך בעבודות. בשיחה זאת הועלו מספר סוגיות ובין היתר אי התאמה בין מספר החלקות במפות שבידי המינהל האזרחי לבין המסמכים שבידי העותר, והמשיב 5 טען שבוא קיבל שטח של כ- 50 דונם מהמינהל האזרחי והעותר טוען לבעלות של כ- 15 דונמים כך שאין מחלוקת על כל השטח שהוא קיבל. ב"כ העותר הסביר למשיב 5 כי עליו להמתין עד לקבלת המסמכים בעניין הבעלות על החלקות מירדן וכי צפוי שתוך שבוע ימים יתקבלו המסמכים. סוכם לעצור את העבודות עד לקבלת המסמכים. כעבור יומיים המשיב 5 שיגר לב"כ העותר מכתב שבו פירט את העמדה שלו, הסביר כי קיבל את השטח מהמשיבה 4 והודיע כי ימשיך את העבודות החל מיום אי 9.01.2011.

מצ"ב העתק מכתבו של המשיב 5 מסומן ע/4.

9. יש לציין כי ביום 3.1.2011 פנה ב"כ העותר ליועץ המשפטי של הגדה המערבית, וביקש להמציא לעיונו את מסמכי ההתקשרות עם המשיבה 4, תוך מתן הסבר מנומק איך וכיצד הגיעו החלקות לידי המשיבה 4.

מצ"ב העתק מכתב ב"כ העותר ומסומן ע/5.

10. פנייתו של ב"כ העותרים מיום 3.1.2011 לא זכתה לכל התייחסות מטעם המשיב 3, ולא זכתה לכל התייחסות מטעם היועץ המשפטי של הגדה המערבית.

11. יודגש, רק בימים אלה התקבלו המסמכים האותנטיים מירדן שהם נספחים ע/1-2 לעתירה הנ"ל. בימים אלה התברר כי המשיב 5 המשיך לעבוד בשטח והוא הציב עוד זוויות ברזל בשטח.

12. בנסיבות אלה, לא נותר בפני העותר אלא לפנות בעתירה זאת לבית המשפט הנכבד.

המשיבים

13. המשיב מס' 1 הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מופקד בין השאר על צה"ל ועל המערכות הפועלות בתוך הצבא לרבות המינהל האזרחי הפועל בגדה המערבית. המינהל האזרחי בגדה המערבית הינו הגוף המופקד על אכיפת החוק והסדר הציבורי בגדה המערבית ובכלל זה על מקום החלקות של העותר וההתנחלויות היהודיות במקום.

14. המשיב מס' 2, הינו ראש המינהל האזרחי אשר לו אצל המשיב מס' 1 את סמכויות הניהול של החיים האזרחיים בגדה המערבית. בין היתר אמון המשיב 2 על אכיפת החוק והסדר הציבורי באזור.

15. המשיב 3 הינו הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי באזור, והוא אשר העביר והקצה את החלקות ושטחים אחרים סמוכים למשיבה 4.

16. המשיבה 4 היא ארגון של התנועה הציונית שהוקם ביוזמתו של בנימין זאב הרצל ב- 3 בספטמבר 1897 בקונגרס הציוני הראשון שהתכנס בבזל.

באתר הכנסת מוגדרת המשיבה 4 כדלקמן:

"מעמדה החדש של ההסתדרות הציונית במדינת ישראל הוגדר בחוק מעמד ההסתדרות הציונית העולמית - הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, תשי"ג- 1952, חוק זה הכיר בהסתדרות הציונית ובסוכנות היהודית כגורמים המוסמכים לפעול במדינת ישראל לפיתוח הארץ וליישובה, לקליטת העלייה ולתיאום פעולותיהם של מוסדות וארגונים יהודיים הפועלים בתחומים אלו בישראל. בחוק הובעה התקווה שכל היהודים יסייעו בבניין המדינה, ועל הסתדרות הציונית הוטל לפעול להשגת אחדות בין כל חלקי יהדות העולם. בשנת 1954 נכרתה בין ממשלת ישראל ובין ההנהלה הציונית אמנה שהגדירה את נוהלי שיתוף הפעולה בין שני הגורמים והעניקה להסתדרות הציונית מעמד רשמי כמייצגת את יהדות העולם בכל הקשור למימוש תפקידיה."

לפי טענת המשיב 5, המשיב 3 הקצה למשיבה 4 שטח הנמצא באזור התנחלות ריחן, בכדי שהמשיבה 4 תעביר לידי המשיב 5 שטח של כ- 50 דונם באזור האדמות, השטח נמצא

בואדי נרבתה צפון מערבית להתנחלות ריחן ועד לשמורת הטבע יער ריחן. שטח זה כולל את החלקות שטוען העותר לבעלות עליהן.

המשיב 5 – קצין בכיר במינהל האזרחי

17. התברר לעותר כי המשיב 5 הינו קצין בכיר במינהל האזרחי בדרגת רס"ן, מכהן בתפקיד ראש תחום תקשוב. המשיב 5 גר בהתנחלות ריחן בגדה המערבית, מזרחית לשוב של העותר חירבת עבדאללה יונס. ברור לעותר כי המשיב 5 ניצל את תפקידו כקצין בכיר במינהל האזרחי והשתלט על האדמות כולל החלקות שלו. מדוע המשיבים לא הקצו את האדמות לאזרחים אחרים ורק המשיב 5 שהינו קצין בכיר במינהל האזרחי ויש לו קרבה למידע ולממונים על אדמות המדינה במינהל האזרחי, וביחוד המשיב 3, הצליח לקבל את האדמות האלה.

ב. הטענות המשפטיות:

פגיעה בזכויות קנייניות

18. זכות הקניין מוכרת כזכות חוקתית (סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו). המשפט הבינלאומי ההומניטרי מעניק הגנה מיוחדת ומפורשת לרכושם של התושבים המוגנים, ומגביל את הפגיעה בו לנסיבות חריגות ומוגדרות.

19. תקנה 46 לתקנות האג קובעת את חובתו של הכוח הכובש "לכבד" רכוש פרטי. סעיף 53 לאמנת ז'נבה הרביעית בדבר הגנה על אזרחים משנת 1949 (להלן - אמנת ג'נבה) אוסר הריסה של רכוש, וקובע את הנסיבות היחידות, שבהן מותר לכוח הכובש לפגוע ברכוש פרטי.

20. על-פי סעיף 53 לאמנת ז'נבה, הרי שפגיעה ברכוש פרטי תהא מותרת אך ורק כאשר ההריסה או הפינוי הכרחיים לחלוטין לצורך פעולות צבאיות. ברור הוא שתנאי זה אינו מתקיים במקרה בו עסקינן.

21. לכוח הכובש הסמכות לקיים את החוקים החלים באזור טרם הכיבוש רק אם הם עולים בקנה אחד עם חובותיו על פי המשפט הבינלאומי החל באזור. כל פרשנות אחרת תרוקן מתוכן את החובות המוטלות על הכוח הכובש מכוח המשפט הבינלאומי. בהתאם לרישא של תקנה 43 לתקנות האג, מחובתו של הכובש לשמור על החיים הציבוריים ולדאוג לטובתה של האוכלוסייה המקומית. הריסת המבנים של העותרים אינה עולה בקנה אחד עם חובה זו, ופוגעת ברכושם של העותרים ובזכויותיהם הקנייניות.

22. המעשים של המשיבים פוגעים קשות בקניינו של העותר, פולשים ומאפשרים לאחרים לפלוש לקרקע של העותר ומנשלים ממנו את זכויותיו.

הפרת חובת "האיזון ההוגן"

27 העותר יטען כי המשיבים הפרו את חובת "האיזון ההוגן" בין צרכי הביטחון, לבין צרכי האוכלוסייה הפלסטינית המתגוררת בשטחים והחובה להגן על רכושה.

לדעת העותר, המשפט הבינלאומי המנהגי מתיר למפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית לעשות שינויים במשפט הקיים לשם שמירה על קיומו של הממשל הצבאי שעומד בראשו, אך בשום פנים ואופן אינו מתיר לו לשלול את קיומה של האוכלוסייה הפלסטינית, התפתחותה הטבעית וזכותה לשמור על קניינה, רכושה ואדמותיה.

- ראה: תקנה 43 לתקנות הנספחות לאמנת האג משנת 1907.
- ראה: בג"צ 393/82 ג'מעייית איסכאן אלמעלמון נ' מפקד כוחות צה"ל, פד"י ל"ז (4) עמ' 785.
- ראה: בג"צ 591/88 טארק נדאל טאהא נ' שר הבטחון, פד"י מה(2) עמ' 45, בעמ' 69.

דברים אלה נאמרים ביתר שאת לאור העובדה שבין הפלסטינים לבין מדינת ישראל נכרתו הסכמי שלום, לפיהן התחייבה מדינת ישראל לסגת משטחים אלה בהדרגה. כפר ח'רבת עבדאללה יונס והאדמות שלו נמצאים בשטח C והשטחים נשוא העתירה נמצאים בשטח C, והצדדים אמורים לנהל ביניהם מו"מ למסירת שטח זה לידי הרשות הפלסטינית. העברת האדמות למשיב 5, שהינו אזרח ישראלי, בשלב זה מהווה קביעת עובדה בשטח ופוגעת בזכויות העותר במידה העולה על הנדרש. בנוסף, המשיבים אינם מקצים אדמות מדינה לעותר או לתושבים הפלסטינים, והם רואים באדמות המדינה כשייכים אך ורק למתנחלים היהודים ורק להם מותר לקבל אדמות מדינה. הדבר מהווה פגיעה בחובת האיזון ההוגן שדיברה עליו פסיקת בית המשפט העליון. לא רק שלא נעשה כאן איזון הוגן, אלא שהאינטרסים הברורים של התושבים הפלסטינים נמחקו כלל וכאילו שהם לא קיימים.

אפליה נגד פלסטינים

28. המשיבים מפלים את התושבים הפלסטינים לרעה ואינם מספקים להם הגנה או אבטחה מפני פגיעות מתנחלים ברכושם. המשיבים לעומת זאת, מספקים הגנה ובטחון למתנחלים היהודים המתגוררים בגדה המערבית, ואף מעניקים להם " חסינות " בכך שהם לא מפסיקים את האלימות שהם נוקטים כלפי הפלסטינים הן בגוף והן ברכוש, לרבות העותר.

בפסק דין קעדאן, בג"צ 6698/95 עאדל קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל ואח', פ"ד נד(1), 258, שם נדונה סוגיית סירובה של הסוכנות היהודית להתיר רכישת דירה ע"י אזרח ישראלי ממוצא ערבי בישוב יהודי הבנוי על אדמת מדינה בתחומי מדינת ישראל, נטען ע"י הסוכנות היהודית כי מותר למינהל מקרקעי ישראל להקצות קרקע לסוכנות היהודית בהתאם לחוק מעמדן של ההסתדרות הציונית העולמית ושל הסוכנות היהודית לארץ ישראל, תשי"ג-1952 וכן בהסתמך על האמנה בין גופים אלה לבין מדינת ישראל. הסוכנות היהודית טענה כי מותר לה ליישב רק יהודים בישובים כמו אלה של קציר, וכי הדבר לגיטימי. בית המשפט העליון דחה את הטענות וקבע כי אסור למינהל מקרקעי ישראל, בהיותו הגוף שמנהל את אדמות המדינה להעביר את הקרקעות לגוף שלישי אשר מפלה על בסיס לאום. כך נקבע ע"י כבי הנשיא ברק בפסק הדין:

"אם הקצאת זכות במקרקעין להקמת היישוב הקהילתי בקציר היתה נעשית במישרין על ידי המדינה, מוטלת היתה על המדינה החובה לנהוג בשוויון בין כל המבקשים ממנה זכות להקים בית באותו מקום. משמעות הדבר הינה, כי כל אדם בישראל, תהא לאומיותו אשר תהא, כשיר היה להשתתף בתחרות על הזכות לבנות ביתו ביישוב הקהילתי בקציר. אך כידוע מדינת ישראל לא מקצה במישרין מקרקעין לבניית בתים ביישוב הקהילתי קציר. הקצאה ישירה של מקרקעין על ידי

המדינה נעשתה בהתיישבות העירונית שבמקום, ובה נהגה המדינה בשוויון. ואילו לענין היישוב הקהילתי, המדינה הקצתה מקרקעין - במסגרת "הסכם הרשאה" - לסוכנות היהודית, אשר מצדה סייעה - באמצעות התאחדות האיכרים בישראל - במסירת הקרקע לאגודה השיתופית קציר, אשר מקבלת לשורותיה יהודים בלבד. האם הפרה מדינת ישראל את חובתה לנהוג בשוויון בכך שהעבירה המקרקעין (על פי הסכם ההרשאה) לסוכנות היהודית? שאלה זו "נפצל" לשתי שאלות משנה: האחת, האם המדינה היתה מפירה את חובתה לנהוג בשוויון בכך שהיתה מעבירה מקרקעין (על פי הסכם הרשאה) לגוף שלישי כלשהו (שאינו הסוכנות היהודית) המשתמש במקרקעין בדרך מפלה? אם התשובה על שאלה זו היא בחיוב, יהא מקום לדון בשאלה השניה והיא, האם אין לומר כי חובתה של המדינה לנהוג בשוויון אינה מופרת אם העברת המקרקעין נעשית דווקא לסוכנות היהודית. לבחינתן של שתי שאלות אלה נעבור עתה.

העברת מקרקעין לגוף שלישי כלשהו המתקשר עם יהודים בלבד

29. חובתה של המדינה לנהוג בשוויון בהקצאת זכויות במקרקעין מופרת אם המדינה מעבירה מקרקעין לגוף שלישי, אשר מצדו מפלה בהקצאת מקרקעין על בסיס של דת או לאום. המדינה אינה יכולה להשתחרר מחובתה החוקית לנהוג בשוויון בהקצאת זכויות במקרקעין, על ידי שימוש בגוף שלישי הנוקט מדיניות מפלה. אכן, את שהמדינה אינה רשאית לעשות במישרין, אין היא רשאית לעשות בעקיפין. ודוק: איננו עוסקים בשאלה אם בקבלת זכות במקרקעי המדינה הוטלה על הצד השלישי גם החובה שלא להפלות בין יהודים לערבים (ראו

rkning Authority, 365 U.S. 721 (1961); Eldridge Burton v. Wilmington

v. B.C. (A.G.) [1997] 3 S.C.R. 624).

שאלה זו אינה מתעוררת בפנינו, שכן היא חורגת מגדריה של העתירה. השאלה הניצבת בפנינו הינה, אם המדינה, היא עצמה, מפירה את חובתה לנהוג בשוויון, שעה שגוף שלישי אליו מועברים מקרקעי המדינה, נוקט במדיניות המקצה מקרקעין ליהודים בלבד. על שאלה זו תשובתנו הינה בחיוב.

העברת מקרקעין לסוכנות היהודית

30. בעתירות שלפנינו הוקצו המקרקעין, על ידי המדינה, להסתדרות הציונית העולמית, אשר מצידה העבירה המקרקעין לגוף שאינו מקצה מקרקעין אלא ליהודים בלבד.

האם בכך שהעברה בוצעה דרך הסוכנות היהודית יצאה המדינה ידי חובת השוויון, ושוב אין לראותה כמפירה עקרון זה? התשובה על שאלה זו היא בשלילה. חוק מעמדן של ההסתדרות הציונית העולמית ושל הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, התשי"ג-1952 והאמנה בין ממשלת ישראל לבין הסוכנות היהודית לארץ ישראל, אינם מעניקים היתר למדינה להפלות בין אזרחי המדינה (ראו סעיף 8(ב) לחוק המעמד וסעיף 2 לאמנה). אכן, חוק מעמד הסוכנות "ביסודו, אינו אלא הצהרתי בלבד. אין הוא קובע סמכויות שלטוניות ואין הוא מאציל אותן" (המשנה לנשיא אלון בבג"ץ 4212/91 המוסד החינוכי הממלכתי דתי העל-יסודי לבנות "בית רבקה" נ' הסוכנות היהודית לארץ-ישראל, פ"ד מז(2) 661, 668: להלן - פרשת בית רבקה). הסוכנות היהודית ממלאת תפקידים חשובים. היא פועלת, כאמור באמנה, "על יסוד תכנית מוסכמת מראש עם הממשלה" (סעיף 3 לאמנה). תכנית זו, אשר

המדינה צד לה, אינה יכולה להיות תכנית מפלה. "

31. בענייננו הדברים נאמרים ביתר שאת לאור העובדה שמדובר בשטח כבוש ע"י מדינת ישראל, ויישוב אזרחי המדינה הכובשת בשטחים הכבושים הינו אסור עפ"י המשפט הבינלאומי. לא רק שהמשיבים הפרו את האיסור ויישבו אזרחים ישראלים בשטח כבוש, אלא הם מונעים מהאוכלוסיה הפלסטינית הכבושה להשתמש באדמות הציבוריות שנקראות אדמות מדינה, מעבירה אדמות אלה לגוף מפלה מטבעו שהוא המשיבה 4 שמקצה קרקעות אך ורק ליהודים, וכך הופכות אדמות "המדינה" לאדמות "היהודים" בלבד.

32. בפרשת קעדאן, קבע כב' הנשיא ברק:

"השוויון הוא מושג מורכב. היקפו שנוי במחלוקת. עם זאת הכל מסכימים כי השוויון אוסר על טיפול שונה מטעמי דת או לאום. איסור זה מופיע בהצהרות ובאמנות בינלאומיות (כגון ההצהרה האוניברסאלית על זכויות האדם מ-1948, האמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות מ-1966, והאמנה האירופאית בדבר זכויות האדם). הוא מקובל במרבית החוקות המודרניות. ביטוי לכך ניתן בהכרזת העצמאות שלנו, אשר קבעה כי מדינת ישראל "תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין". בית משפט זה הוסיף וקבע – מפי השופט שמגר – כי "הכלל שלפיו אין מפלים בין אדם לאדם מטעמי ... לאום... דת... הוא עקרון יסוד חוקתי, השלוב ושזור בתפישות היסוד המשפטיות שלנו ומהווה חלק בלתי נפרד מהן" (בג"צ 114/78 בורקאן נ' שר האוצר, פ"ד לב(2) 800, 806). הטיב להביע זאת השופט ברנזון, בציינו:

"כשגלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו קרבנות היינו לאומות העולם שבתוכם ישבנו ובכל הדורות טעמנו את הטעם המר של רדיפות, נגישות והפליית רק בגלל היותנו יהודים 'שדתיים' שונות מכל עם'. מלומדי נסיון מר ואומלל זה, שחדר עמוק עמוק להכרתנו ולתודעתנו הלאומית והאנושית, ניתן לצפות שלא נלך בדרכים הנלוזות של הגויים, ובהתחדש עצמאותנו במדינת ישראל עלינו להיזהר ולהישמר מכל צל של הפליה ומנהג של איפה ואיפה כלפי כל אדם לא-יהודי שומר חוק הנמצא אתנו ורוצה לחיות עמנו בדרכו שלו, לפי דתו ואמונתו. שנאת זרים קללה כפולה בה: היא משחיתה את צלם אלוהים של השונא וממיטה רעה על השנוא על לא אוון בכפו. עלינו לגלות יחס אנושי וסובלני כלפי כל מי שנברא בצלם ולקיים את הכלל הגדול של שוויון בין כל בני-אדם בזכויות ובחובות".

(בג"צ 392/92 ברגר נ' הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, פ"ד כז(2) 764, 771).

התרגום המעשי של תפישות יסוד אלה באשר לשוויון הינו כי תכליתה (הכללית) של כל חקיקה הינה להבטיח שוויון בין בני האדם בלא הפליה על בסיס של דת או לאום. טיפול שונה בשל דת או לאום הוא טיפול "חשוד" והוא לכאורה טיפול מפלה (השווה: בג"צ 4541/94 מילר נ' שר הבטחון, פ"ד מט(4) 194, 136-137 (להלן: "פרשת מילר"), בג"צ 2671/98 שדולת הנשים נ' שר העבודה, פ"ד נב(3) 630, 659). אמרנו שהטיפול הוא "לכאורה" מפלה, שכן עשויות להיות נסיבות – כגון בגדרי ההעדפה המתקנת (על פי ההשקפה הרואה בהעדפה המתקנת הגשמה של עקרון השוויון ולא חריג לה: ראו עמדת השופט מצא בפרשת מילר) – שבהן טיפול שונה בשל דת או לאום לא יהיה טיפול מפלה.

זאת ועוד: טיפול שונה על בסיס דת או לאום עשוי להיות בהתאם לחוק. דבר זה קורה, למשל, מקום בו לשונו המפורשת והברורה של דבר חקיקה קובעת תכליות מיוחדות המובילות לטיפול מפלה, ובאיוון שבינן לבין התכלית הכללית בדבר שוויון, ידן של התכליות המיוחדות על העליונה.

בג"צ 6698/95 קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל ואח', פ"ד נד (1), 258.

33. בהיות המשיבים, ובעיקר המשיב 3, פועלים כידו הארוכה של צה"ל בשטח כבוש, חלות עליהם כל חובות והמגבלות שחלות על רשות מינהלית במשפט הציבורי. עפ"י הוראות סעיף 2 לחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992, היה חובה על המשיב 3 לפרסם מכרז לגבי הקצאת המקרקעין לפני כריתת ההסכם עם המשיבה 4, ולתת לכל אדם, ובעיקר העותרים, הזדמנות שווה להשתתף במכרז. הוראות סעיף 2 לחוק חובת המכרזים קובעות:

"(א) המדינה כל תאגיד ממשלתי, מועצה דתית, קופת חולים ומוסד להשכלה גבוהה לא יתקשרו בחוזה לביצוע עיסקה בטובין או במקרקעין, או לביצוע עבודה, או לרכישת שירותים, אלא על-פי מכרז פומבי הנותן לכל אדם הזדמנות שווה להשתתף בו.

(ב) לא יפלה עורך המכרז בין מציעים מחמת מוגבלות, מין, נטיה מינית, מעמד אישי, הורות, גזע, דת, לאומיות, ארץ מוצא, השקפה או בחרות במפלגה; בסעיף קטן זה, "מוגבלות" - לקות פיסית, נפשית או שכלית כמשמעותה בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

34. המשיבים מעולם לא ערכו מכרז, לא הודיעו לעותר על עריכת מכרז כזה, והפלו את העותר לרעה על בסיס דת ולאום.

אפלייה לטובת המשיב 5, משוא פנים וניגוד עניינים

35. המשיב 5 ניצל את מעמדו ותפקידו כקצין בכיר במינהל האזרחי והשתלט על האדמות כולל החלקות של העותר. מדוע המשיבים לא הקצו את האדמות לאזרחים אחרים ורק המשיב 5 שהינו קצין בכיר במינהל האזרחי ויש לו קרבה למידע ולממונים על אדמות המדינה במינהל האזרחי, וביחוד המשיב 3, הצליח לקבל את האדמות האלה.

36. הכלל בדבר איסור על ניגוד עניינים קובע כי אסור לעובד ציבור להימצא במצב של ניגוד עניינים בין אינטרס הקשור בהפעלת סמכותו של עובד הציבור לבין אינטרס אחר שאף עמו הוא קשור (ראו בג"צ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקוה נ' מועצת עיריית פתח-תקוה, פ"ד לד(2) 566, 571 (1980) (להלן: עניין סיעת "הליכוד")). כלל זה, שנמנה עם כללי הצדק הטבעי, הפך לעקרון יסוד במשפטנו ותחולתו אינה מותנית בקיום הוראה סטטוטורית מפורשת (ראו בג"צ 6641/93 סיעת "צעירים למען חיפה" בעיריית חיפה נ' מועצת העיר חיפה, פ"ד מח(3) 555, 559 (1994)). האיסור על ניגוד עניינים חל לא רק במצב בו אותו אינטרס אחר של עובד הציבור הוא אינטרס אישי או רכוש, אלא גם במצב של ניגוד עניינים מוסדי בו עלולים להתנגש שני אינטרסים שלטוניים עליהם מופקד עובד הציבור (ראו: עניין סיעת הליכוד בעמ' 572; בג"צ 244/86 רביבו נ' ראש המועצה המקומית אופקים, פ"ד מב(3) 183, 185 (1988); בג"צ 595/89 שמעון נ' דנינו, פ"ד מד(1) 409 (1990)). לאיסור המוטל על עובד ציבור להימצא במצב של ניגוד עניינים יש שתי תכליות עיקריות – האחת, הפעלת שיקולים ענייניים בלבד בעת מילוי התפקיד הציבורי ללא השפעות חיצוניות ושיקולים זרים; האחרת, הבטחת אמון הציבור ברשות, שעלול להיפגע אם פעולותיה תיראנה

כמושפעות משיקולים זרים (בג"ץ 1100/95 קאסוטו נ' ראש עיריית ירושלים, פ"ד מט(3) 698, 691 (1995)).

37. המבחן לקיומו של ניגוד עניינים הוא מבחן אובייקטיבי. השאלה הנשאלת בגדרו של מבחן זה היא האם אדם סביר היודע את כל פרטי העניין היה מוצא שמילוי תפקיד ציבורי מסוים על ידי עובד ציבור נעשה ללא משוא פנים על אף תפקיד אחר שיש לאותו עובד ציבור או על אף עסקיו הפרטיים; או שמא עיסוקיו האחרים של עובד הציבור מצביעים על כך, על-פי ניסיון החיים, שלא יוכל לפעול במסגרת תפקידו ללא דעה קדומה ומשוא פנים. אולם, אין די בקיומו של חשש תיאורטי ורחוק לקיום ניגוד עניינים בפעולותיו של עובד ציבור כדי למנוע ממנו לעסוק בעניין מסוים, ואף לא בחשש סובייקטיבי של אדם זה או אחר. מאידך גיסא, אין צורך להשתכנע כי ניגוד עניינים כאמור אכן מתקיים הלכה למעשה, ודי בפוטנציאל לניגוד עניינים הנובע מעיסוק בעניין מסוים כאשר בה בעת יש אינטרס אחר, שעלול לעמוד בניגוד לאינטרס שבעל התפקיד או העניין מייצג. בהקשר זה יש לציין, כי בפסיקת בית משפט זה טרם נפלה הכרעה בסוגיה של רמת ההסתברות לקיום ניגוד עניינים, הנדרשת כדי למנוע מעובד ציבור לעסוק בנושא מסוים שקיים לגביו פוטנציאל לניגוד עניינים עם עיסוק אחר של אותו עובד – האם די בחשש סביר לקיום ניגוד עניינים בין שני העיסוקים, או שמא נדרשת אפשרות ממשית לניגוד עניינים (ראו: בג"ץ 202/90 י.ב.מ. ישראל בע"מ נ' משרד המשפטים, פ"ד מה(2) 265, 272 (1990); בג"ץ 5575/94 מהדרין בע"מ נ' ממשלת ישראל, פ"ד מט(3) 133, 142-143 (1995); בג"ץ 6641/93 הנ"ל בעמ' 559-560; בג"ץ 1100/95 הנ"ל בעמ' 698; ע"א 6983/94 פחימה נ' פרץ, פ"ד נא(5) 829, 835-836 (1998); בג"ץ 10408/06 קבהה נ' מועצת התכנון העליונה באזור יהודה ושומרון (פורסם בנבו), 25.9.07, פסקאות 7-8 לפסק הדין. כן ראו ט' שפניץ ווי' לוסטהויז "ניגוד עניינים בשירות הציבורי" ספר אורי ידן (כרך ב, 1990) 315). מכל מקום, יש לזכור כי גם כאשר מדובר בשאלת האפשרות למלא תפקיד מסוים בעל פוטנציאל לניגוד עניינים, הרי פסילה מוחלטת של אדם מלמלא תפקיד מסוים הינה האמצעי הקיצוני ביותר להתמודד עם החשש מפני ניגוד עניינים וככלל תועדף נקיטתו של אמצעי חמור פחות, שיהיה בו כדי לנטרל את ניגוד העניינים הפוטנציאלי בעניין הקונקרטי העומד על הפרק, כגון הימנעות מהשתתפות בהצבעה או בדיון בנושא שלגביו מתעורר החשש לניגוד עניינים."

38. ברור כי העותר איננו יודע את העובדות באשר להליך קבלת ההחלטות ע"י המשיב 3 בעניין הקצת האדמות למשיבה 4 ולמשיבה 5, אך ברור הוא מהנסיבות כי עולה חשש כבד כי אנטרסים אישיים, פרוטקציה וקשרים אישיים הכריעו את הכף לטובת הקצאת האדמות למשיב 5. חובה על המשיבים לגלות את אופן קבלת ההחלטות, מי קיבל את ההחלטות, איך וכיצד הוחלט על הקצאת השטח הספיציפי בו עסקינן וכיו"ב.

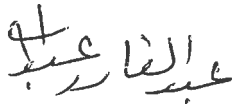
אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו ביניים וכן צו על תנאי כמבוקש ברישא של העתירה ולאחר קבלת תשובת המשיבים להפכו למוחלט, ולחייב את המשיבים לשלם הוצאות העותר בצירוף שכ"ט עו"ד ומע"מ כחוק.

תאופיק ג' בארין, עו"ד
ב"כ העותר

תצהיר

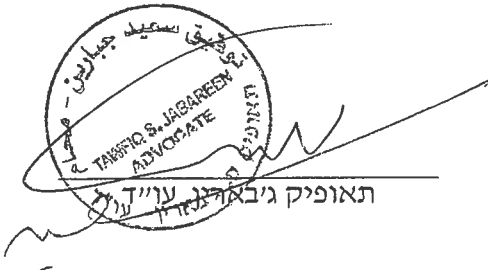
אני הח"מ **עבד אלקאדר עבדאללה יונס קבהא, ת.ז. 958092116** לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני העותר בעתירה לבג"צ נגד שר הבטחון ואחרים.
2. האמור בסעיפים 1-17 לפרק העובדות בעתירה הינו נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.
3. האמור בפרק הטענות המשפטיות של העתירה הינו נכון לפי ייעוץ משפטי שקיבלתי.
4. הנני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי לעיל אמת.

המצהיר

אני תאופיק ג'בארין עו"ד מאשר בזה כי ביום 11.1.2011 הופיע בפני מר **עבד אלקאדר עבדאללה יונס קבהא** שזיהה את עצמו ע"י **ת.ז. מס' 958092116** ואחרי שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

תאופיק ג'בארין עו"ד

المملكة الأردنية الهاشمية

دائرة الأراضي والمساحة

شهادة إخراج قيد

صادرة بالاستناد لقرار مجلس الوزراء الصادر بتاريخ 1995/10/3م

الجمهورية الأردنية الهاشمية

شعبة إخراج القيد
قسم المدققين
التوقيع:

يحتوي هذا القيد على صفحة واحدة فقط (١/١) ٢٠٢٨٩

اسم الحوض ورقمه: ٢٨٣ العرقون

القرية: برطعه

القضاء: اراضي جنين

متر مربع دونم

٩٣٦ ٥

المساحة:

نوع الأرض: ميري ٣

رقم القطعة:

الحصص: ملاحظات

اسم المتصرف

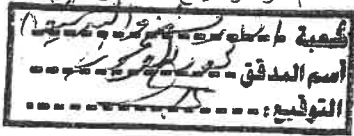
أصل هذه الوثيقة محفوظة لدى
المسجل والرسوم النازح

عبد القادر عبد الله يونس مصطفى

مجموع الحصص الكلي =

اسم وتوقيع الموظف:

تاريخ الشهادة: ٢٠١١/٠١/٠٥

استوفيت الرسوم بموجب الوصول رقم (٢٢٨٢٨٠) تاريخ 2011 / 1 / 5م

ملاحظة هامة:

1. يمثل هذا القيد واقع (السجل) (جدول الحقوق) (جداول الادعاءات) كما هو بتاريخ 1967/5/31م.
2. هذه الشهادة غير صالحة لأغراض البيع والشراء وإبرام العقود.
3. لا تتحمل دائرة الأراضي والمساحة أية تبعات أو مسؤوليات تنتج عن هذه الشهادة.
4. القيود المستخرجة من جداول الادعاءات غير هائية.

2011

Handwritten signature

5

Form #qp-09-736-2 rev.d

תרגום

ממלכת ירדן ההאשמית

אגף המקרקעין והאדמות

בעלות - (אכראג' קייד)
הונפק בהסתמך על החלטת מועצת השרים מיום 3/10/1995

קייד זה מכיל דף אחד בלבד (1/1)
שם גוש ומספר: 20383 אלערקוב

נפת: ג'נין כפר: ברטעה

מס' חלקה:	3	סוג מקרקעין: מירי	שטח: 936	ממ"ר דונם: 5
שם המחזיק	!	חלקים	!	הערות
עבד אלקאדר עבד אללה יונס מוצטפא	!	1	!	כל הזכויות בחלקה משועבדים
סה"כ חלקים	!	1	!	עד לשלום אגרות הטפסים.

שם וחתימת הפקיד

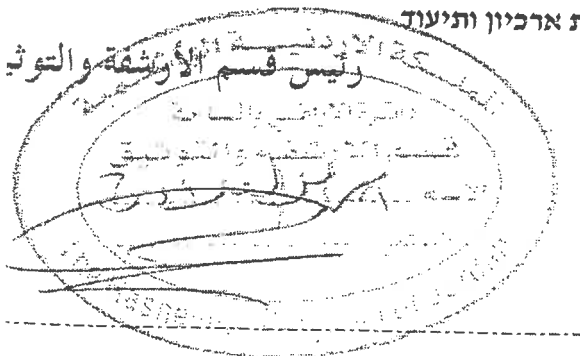
תאריך תעודה: 05.01.2011

האגרות שולמו בשובר מס' (668282) ביום 5.1.2011 גרגוריאני.

הערה חשובה:

1. קייד זה מציין את המציאות של (הפנקס) (לוח זכויות) (לוח תביעות) נכון ליום 31.05.1967 גרגוריאני.
2. תעודה זו אינה תקפה לענייני מכר וקניה ועריכת הסכמים.
3. אגף המקרקעין והאדמות אינו אחראי על השלכות וההתחייבויות הנוצרים מתעודה זו.
4. אלקייד שהונפק מלוח התביעות אינו סופי.

ראש מחלקת ארכיון ותיעוד

תרגום

ממלכת ירדן ההאשמית

אגף המקרקעין והאדמות

בעלות – (אכראג' קייד)
הונפק בהסתמך על החלטת מועצת השרים מיום 3/10/1995

קייד זה מכיל דף אחד בלבד (1/1)
שם גוש ומספר: 20384 אלחריקה ולסמרה
נפת : ג'נין כפר : ברטעה

מס' חלקה:	3	סוג מקרקעין: מירי	שטח:	916	ממ"ר דונם
שם המחזיק	!	חלקים	!	916	9
עבד אלקאדר עבד אללה יונס מוצטפא	!	1	!	916	9
סה"כ חלקים	!	1	!	916	9

שם וחתימת הפקיד

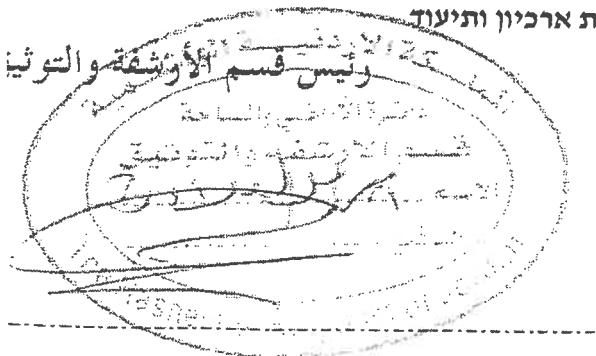
תאריך תעודה: 05.01.2011

האגרות שולמו בשובר מס' (668282) ביום 5.1.2011 גרגוריאני.

הערה חשובה:

1. קייד זה מציין את המציאות של (הפנקס) (לוח זכויות) (לוח תביעות) נכון ליום 31.05.1967 גרגוריאני.
2. תעודה זו אינה תקפה לענייני מכר וקניה ועריכת הסכמים.
3. אגף המקרקעין והאדמות אינו אחראי על השלכות והתחייבויות הנוצרים מתעודה זו.
4. אלקייד שהונפק מלוח התביעות אינו סופי.

ראש מחלקת ארכיון ותיעוד

المملكة الأردنية الهاشمية

دائرة الأراضي والمساحة
شهادة إخراج قيد

صادرة بالاستناد لقرار مجلس الوزراء الصادر بتاريخ 1995/10/3م

المملكة الأردنية الهاشمية

القضاء: اراضي جنين
القرية: برطعه
يحتوي هذا القيد على صفحة واحدة فقط (1/1) ٢٨٤ ح
اسم الحوض ورقمه: ٣٨٤ الحريقة والس

رقم القطعة: ٣
نوع الأرض: ميري
المساحة: ٩١٦ متر مربع
دونم ٩

اسم المتصرف: الحصص ملاحظات

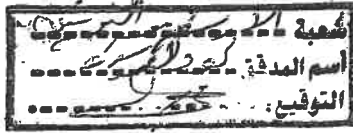
عبد القادر عبد الله يونس مصطفى

تاعل حزنه المالك محمد بن لؤي
بجل المثل عا الرسوم النازج

مجموع الحصص الكلي =

اسم وتوقيع الموظف:

تاريخ الشهادة: ٢٠١١/٠١/٠٥

استوفيت الرسوم بموجب الوصول رقم (٦٦٨٢٨٣) تاريخ ٥ / ١ / 2011م

ملاحظة هامة:

1. يمثل هذا القيد واقع (السجل) (جدول الحقوق) (جل كوال الادعاءات) كما هو بتاريخ 1967/5/31م.
2. هذه الشهادة غير صالحة لأغراض البيع والشراء وإبرام العقود.
3. لا تتحمل دائرة الأراضي والمساحة أية تبعات أو مسؤوليات تنتج عن هذه الشهادة.
4. القيود المستخرجة من جداول الادعاءات غير نهائية.

1

Form #qp-09-736-2 rev.d
5

3/ע

توفيق سعيد جبارين - مكتب محامين وكاتب عدل
תאופיק ס. ג'בארין - משרד עורכי דין ונוטריון
Tawfiq S. Jabareen - Law Office & Notary

عين التينه, ام الفحم 30010, ص.ب. 44, تلفون: 04-6313943, 04-6317895, 04-6310052, فاكس: 04-6313803
עין אלתינה, אום אלפחם 30010 ת.ד. 44 טלפון: 04-6313943, 04-6317895, 04-6310052 פקס: 04-6313803
Ein elTeena St. Umm elFahm POB 44, ZC 30010, Israel. Tel: 972-6313943, 6317895, 6310052 Fax: 972-46313803

Tawfiq Jabareen Adv¬ary	توفيق جبارين, محام وكاتب عدل	תאופיק ג'בארין, עו"ד ונוטריון
Ammar Igbaria Adv.	عمار اغباريه, محام	עמאר אגבאריה, עו"ד
Mohamad Mazin Adv.	محمد مازن, محام	מוחמד מאזן, עו"ד
Fares Krayyem Adv.	فارس كريم, محام	פארס כריים, עו"ד

תאריך: 2.1.2011
מספרנו: 10164/78
מבלי לפגוע בזכויות
בחזרה נא לציין מספרנו

לכבוד:
מר יצחק בוחניק
ישוב ריחן

א.נ;

הנדון: חלקה 3 גוש 20383
חלקה 3 גוש 20384
ח'רבת עבדאללה יונס

מרשי מר עבדאלקאדר עבדאללה יונס קבהא מילא את ידי לפנות אליך כדלקמן:

1. מרשי הינו הבעלים של החלקות בנדון ("המקרקעין").
2. בסוף נובמבר 2010 פלשת למקרקעין והתחלת בעבודות חפירה ואף פגעת בעצים במקום. מרשי פנה אליך וביקש ממך להפסיק את העבודות וכך עשית.
3. אולם בימים האחרונים מרשי ראה שהמשכת בעבודות במקרקעין ואף הצבת במקום זוויות ברזל במטרה לגדר את המקרקעין.
4. ביקור במקום אף מעלה את החשד כי פגעת בעצים מוגנים ועקרתם ממקומם.
5. הנך מתבקש להפסיק את הפלישה למקרקעין לאלתר ולהחזיר את המצב של המקרקעין לקדמותו. מרשי שוקל להגיש תלונה למשטרה בגין המעשים שעשית.
6. בנוסף מרשי שוקל לפנות לבית המשפט ולעתור לצו מניעה כנגדך.
7. אין במכתבי זה משום ויתור על זכויות מרשי כנגדך לרבות הגשת תביעת פיצויים.

בכבוד רב
עו"ד תאופיק ג'בארין

4/ע

תאופיק ס. ג'בארין ע"ו

1

04-01-2011

נתקבל

4.1.2011

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד: עו"ד תאופיק ס. ג'בארין.

הנדון: חלקה 3 גוש 20383

חלקה 3 גוש 20384

מספרכס 10164/78 מ 2.1.2011

א.ג.

פתח דבר: אשמח מאוד להיפגש עימך ועם מרשך ב"שטח" על כוס קפה.

- 1 מאשר קבלת המסמך בתאריך 2.1.2011.
- 2 **הבעלים החוקיים** של הקרקע המדוברת, הינם ההסתדרות הציונית העולמית-חטיבה להתיישבות, שקיבלה הרשאה מהממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי באיו"ש, **אישור חוקי ובכתב**, על הקרקע הן המדוברת והן באזור בכלל.
- 3 בכל פניה בנושא שבנדון יחיה נכון לפנות אל בעלי הקרקע שפרטיו מצוינים בסעיף 2, וכתובתו בסוף המסמך, ולא אלי.
- 4 בנוסף ברצוני לחסב את תשומת ליבך לנושאים נוספים החשובים לך כמייצג, להמשך הליך זה מצידך.
 - א הח"מ שומר חוק באופן מובהק. כל ביצוע בשטח מבוצע בהתאם לחוק מדינת ישראל ובאישור הגורמים המוסמכים לכך. כך יעשה גם בעתיד.
 - ב כל חשיפת השטח ועקירת שיחים מבוצעות באישור פרטני של רשות שמורות הטבע ובליווי צמוד של נציג הרשות, כך שאין כל פגיעה בטבע ו/או בעצים מוגנים.
 - ג הח"מ קיים מפגש עם מרשך, בו הציג מרשך ניירת על השטח. סוכם במפגש כי יש לברר את הבעלות למול מפקדת תאום וקישור בסאלם.
 - ד הח"מ הציע למרשך **לגשת עימו ו/או לבד** למפקדת תאום וקישור בסאלם ולבדוק את הזכויות על הקרקע, הן למול רישום מקרקעין הפלסטיני והן למול הצד הישראלי, זאת כפי שעשה הח"מ. בפגישה בסאלם נאמר בפירוש לח"מ על ידי נציגי הפלסטינים ורישום מקרקעין, כי השטח הינו אדמות מדינה רשומות בטאבו וההקצאה שניתנה לח"מ מההסתדרות הציונית העולמית חטיבה להתיישבות-תקפה.

- ה עוד עולה מהמפגש כי חלקה 3 גוש 20383 בשטח של 9916 מ"ר/הנתון לקוח מניירת מרשך) **כלל לא קיימת בכל רישום שהוא** כפי שאושר על ידך בשיחה הטלפונית והגם שנבדק ואושר למול רשם המקרקעין הישראלי והפלסטיני במפקדת תאום וקישור בסאלם.
- ו חלקה 3 גוש 20384 בשטח של 5936 מ"ר/הנתון לקוח מניירת מרשך) מופיעה במפה **כדרך מעבר בין חלקות בלבד (מטרוקה) וללא זכויות לבעלים**. הדרך אכן קיימת בשטח. הענין נבדק ואושר למול רשם המקרקעין הישראלי והפלסטיני במפקדת תאום וקישור בסאלם.
- ז שטח העיבוד שאושר לח"מ על ידי ההסתדרות הציונית חטיבה להתישבות הינו 50 דונם (50,000 מ"ר) במפת מסודרת, השטח נמצא בוואדי נרבתה צפון מערבית לשוב ריחן ועד לשמורת טבע יער ריחן.
- ח לאור בקשתך ולמען **שפנות טובה** הינני מוכן באופן חד-פעמי להפסיק את עבודת הגידור בשטח למשך שבוע בלבד, על מנת שמרשך יוכל לארגן את הניירת החסרה(וואת בלבד) לטענתך. ביום א 9/1/2011 יש בכוונתי להמשיך ולעבוד בשטח.
- ט כל החלטה שתתקבל על בעלות השטח תכובד באופן מידי ע"י הח"מ וכך מצפה שייעשה על ידי מרשך.
- י אין במכתבי זה משום ויתור על זכויותי בכלל וכנגד מרשך למול כל הליך שיתפתח.

יצחק בוחניק
ריחן

העתק : הסתדרות הציונית העולמית חטיבה להתישבות
א"ת שער בנימין ד"נ מזרח בנימין מיקוד 90624-לידי יובל פונק.

פקס למשלוח- 04-6313803

5/ע

תאופיק סעיד ג'בארין - מכתב מחאמין וקאטב עדי
תאופיק ס. ג'בארין - משרד עורכי דין ונוטריון
Tawfiq S. Jabareen - Law Office & Notary

עין التينة, ام الفحم 30010, ص.ב. 44, تلفون: 04-6313943, 04-6317895, 04-6310052, فاكس: 04-6313803
עין אלתינה, אום אלפחם 30010 ת.ד. 44 טלפון: 04-6313943, 04-6317895, 6310052 פקס: 04-6313803
Ein elTeena St. Umm elFahm POB 44, ZC 30010, Israel. Tel: 972-6313943, 6317895, 6310052 Fax: 972-46313803

Tawfiq Jabareen Adv¬ary	תאופיק ג'בארין, מחאמין וקאטב עדי	תאופיק ג'בארין, עו"ד ונוטריון
Ammar Igbaria Adv.	عمار اغباريه, محام	עמאר אגבאריה, עו"ד
Mohamad Mazin Adv.	محمد مازن, محام	מוחמד מאזן, עו"ד
Fares Krayyem Adv.	فارس كريم, محام	פארס כריים, עו"ד

תאריך: 3.1.2011
מספרנו: 10164/78
מבלי לפגוע בזכויות
בחזרה נא לציין מספרנו

לכבוד:
היועץ המשפטי לאזור הגדה המערבית
בית אל
בפקס: 02-9977326

א.ג.ג;

הנדון: חלקה 3 גוש 20383
חלקה 3 גוש 20384
ח'רבת עבדאללה יונס - נפת ג'נין

מרשי מר עבדאלקאדר עבדאללה יונס קבהא מילא את ידי לפנות אליך כדלקמן:

1. מרשי הינו הבעלים של החלקות בנדון (להלן-"המקרקעין").
2. בסוף נובמבר 2010 פלש מר יצחק בוחניק תושב התנחלות ריחן למקרקעין, התחיל בעבודות בעבודות חפירה ואף פגע בעצים במקום. מרשי פנה אליו וביקש ממנו להפסיק את העבודות וכן עשה.
3. אולם בימים האחרונים מרשי ראה שמר יצחק בוחניק המשיך בעבודות במקרקעין ואף הציב במקום זווית ברזל במטרה לגדר את המקרקעין.
4. ביקור במקום אף מעלה את החשד כי מר בוחניק פגע בעצים ועקר אותם ממקומם.
5. בשיחה עם מר בוחניק העלה זה, שהמקרקעין הינם בבעלות ההסתדרות הציונית העולמית והם הוקצאו להם מאת המדינה.
6. ככל הנראה דבריו של מר בוחניק מלמדים על כך שקיימים הסכמים בין המדינה לבין ההסתדרות הציונית העולמית.

7. אבקשך להמציא לעיוני את כל המסמכים הרלוונטיים לחלקות שבנדון, וכן את ההסכמים בעניין חלקות אלה, אשר נחתמו בין המדינה לבין הסוכנות היהודית ו/או ההסתדרות הציונית העולמית.
8. יחד עם זאת הנך מתבקש לפרט מכוח מה בוצעו הסכמים אלה עם הסוכנות היהודית ו/או עם ההסתדרות הציונית העולמית.
9. בשלב זה הנך מתבקש לפרט מה מעמדה של הסוכנות היהודית ו/או ההסתדרות הציונית העולמית.
10. יחד עם זאת הנך מתבקש לתת נימוק משכנע מדוע לא עושים מכרז לשכירות ו/או לחכירת החלקות, מדוע לא מפרסים מכרז לכלל הציבור אזרחי המדינה.
11. על כן ולאור המפורט לעיל הנך מתבקש לאלתר לבטל הסכמים אלה וכן למסור לידי הח"מ העתק ביטול ההסכמים.
12. אם בידך הסבר אחר בכל הקשור לחלקות שבנדון אשמח לראות ולשמוע.
13. לטיפולך הנאות אודה

 בכבוד רב,
 עו"ד פארס כריים